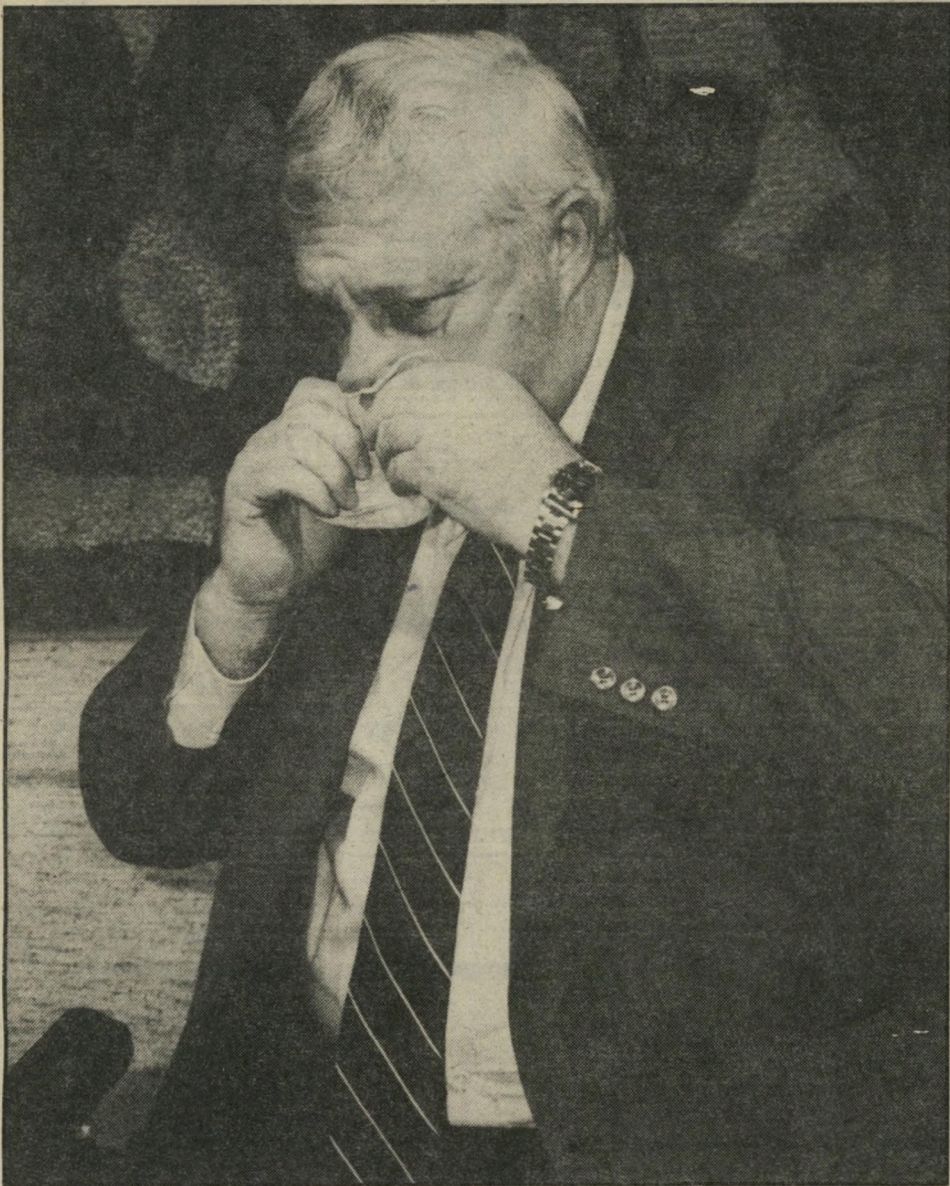

אריאל שרון בנמל-התעופה בשובו מארצות-הברית

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תכנית: יוסי שנין ♦ עורך כתוב: גיורא נוימן ♦ צלמי מערכת: ציון צפריר ענת סרגוסטי וציפי מנשה ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ מחלקת המודעות: רפי זכרונז ♦ המדל: העולם הזה בע"מ ♦ הדפסה: הדפוס החדש בע"מ. תל-אביב ♦ הפצה: גדר בע"מ

קליא יני.

לפני שבועיים

הזה בארצות-הברית כשידור-טלוויזיוני יתחיל אל חוף. השידור דן במישפטו של אריאל שרון נגד השבועון טיים. כנאם לסקור את התגובות בישראל על המישפט, בחרו עורכי-התוכנית בקאריקטורה שפורסמה בהעולם הזה (28.11), המראה את שרון כשהוא יורה בטיים ופוגע בתרמית של ישראל. הקאריקטורה היתה פרי ידו של איש חדש, שהצטרף לצוות העולם הזה: הקאריקטוריסט אבשלום, בן 35, יליד ירושלים, איש חיל-האוויר לשעבר.

בשבוע שעבר נערך סיום מדרך של עיתונאים בכלא תל-מונדה. המטרה המוצהרת: להציג לפנייהם את תנאי-המעצר של עיזרי הטרור היהודי.

עיתון אחד — והוא לבדו — לא הומו לסיור, גם כשביקש להצטרף: העולם הזה.

התירוק המגוחך: הטיול נערך רק לכתבים החיים במחוז השרון. הסיבה האמיתית: כאותו השבוע הופיע גליון העולם הזה, כשעל שערו ההאשמה הכבדה שהשמיץ פול גרינוולד, שישב שנה ורבע במעצר "עד תום ההליכים". גרינוולד תיאר בצבעים קודרים את המתרחש בכלא, את היחס הבלתי-אנושי לעצירים מסויימים. שאין מי שמגן עליהם. בין

הקאריקטורה של אבשלום ששודרה בארצות-הברית וגם רען לוריא

אבשלום מצטרף לשורה ארוכה של ציירי-קאריקטורות, שהתחילו את דרכם מעל עמודי העולם הזה. הראשון בשורה זו היה קריאל ("רוש") גרדוש, שעבר לאחר-מכן למעריב. הרשימה כוללת את עמוס קינן (שפירסם את הקאריקטורות הראשונות שלו אצל לנו), זאב פרקש ("זאב" של הארץ), שימיעון צבר, צילה מנוסי ורבים אחרים. הקאריקטוריסט שהתפרסם בהערות לם הזה, ושעשה לאחר מכן את הקאריירה הגדולה ביותר הוא רענן לוריא. כיום אחד הקאריקטוריסטים המפורסמים ביותר בעולם. היה זה לוריא שהודיע לי על שידור הציור של אבשלום, בתוספת מחמאה. הוא מעריך את כישרונו של האיש החדש, שהוא יורשו גם מבחינה אחרת: הקו של אבשלום דומה, במידה מסויימת, לסיגנונו של לוריא.

השאר סיפר כי עזיר הוכה בצורה אכזרית לנגד עיניו, ומת בו ביום. אם שרות בתדיהסוהר מצא לנכון למנוע את כניסתו לכלא לאחר מכן — הרני רואה בזה מחמאה, פירוש הדבר כי כל העיתונאים שהוזמנו נראים בעיני השרות כאנשים ממושעים, שאפשר להובילם באף ולספר להם סיפורים. מבלי לחשוש שמא ישאלו שאלות בלתי-נוחות ויגלו גי' לויים בלתי-רצויים.

העולם הזה לא יצטרף לעולם למקד הלה זו. הוא ראה תמיד חובה בחקירת המצב בתי-הסוהר, שם מופקדים אסירי רים חסרי-אונים לשירות סוהריהם. השאלה היא מה חושב על כך שר-המישטרה החדש, חיים בר-לב, הטוען שיש ברצונו לעשות סדר בשרות זה. האם הוא מוכן לכך שאנשיו יתייחסו לעיתונאים על פי שיטת המקל והגור — מתן פרס לעיתונאים הרקוקדים לפי חלילה, והענשת עיתונאים העומדים על עצמאותם?

הסיוע עצמו הפך, כמובן, למסע הסברה ורימום לטרוריסטים היהודיים.

א.א.א.א.א.